

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **K. B.**, naposledy bývajúcej v B., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou D. V., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej **Z.**, so sídlom v P., zastúpeného JUDr. A. M., advokátom so sídlom v S., **o zaplatenie 258,67 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6 C 59/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2013 sp. zn. 3 Co 80/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2013 sp. zn. 3 Co 80/2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 20. septembra 2012 č.k. 6 C 59/2012-159 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 215,67 € s 9 % úrokom z omeškania od 19. marca 2010 do zaplatenia a 16,50 € trov konania; vo zvyšku konanie zastavil. Vedľajšiemu účastníkov trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v časti presahujúcej sumu 58,67 € s úrokom z omeškania a proti výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. februára 2013 sp. zn. 3 Co 80/2013 odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), keďže rozsudok súdu prvého stupňa prevzal vedľajší

účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu 13. novembra 2011 a odvolanie podal až 29. novembra 2011, hoci odvolacia lehota uplynula 28. novembra 2011.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník a žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazoval na to, že tvrdenie odvolacieho súdu, že odvolanie podal až 29. novembra 2011 sa nezakladá na pravde. Uviedol, že odvolanie odoslal elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom dňa 28. novembra 2011. Túto skutočnosť doložil protokolom o elektronickom podaní.

Žalobca ani žalovaná sa k podanému dovolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas subjekt, ktorý bol účastníkom odvolacieho konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského

rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danej veci prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza do úvahy, lebo napadnuté nie je uznesenie uvedené v týchto ustanoveniach.

Dovolací súd ďalej skúmal (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), či dovolanie podané vedľajším účastníkom nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. vedľajší účastník nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vedľajší účastník v dovolaní namieta, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O prípad odňatia možnosti odvolateľa pred súdom konať ide tiež vtedy, keď odvolací súd odmietne jeho odvolanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup (vid' primerane R 23/1994).

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania vedľajšieho účastníka odvolacím súdom vykazuje znaky procesného postupu odnímajúceho možnosť pred súdom konať.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba (§ 42 ods. 1 O.s.p.).

Spôsob a postup používania elektronického podpisu v obchodnom styku a administratívnom styku upravuje zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 215/2002 Z.z.“) a vykonávacía vyhláška Národného bezpečnostného úradu č. 136/2009 Z.z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom styku a administratívnom styku (ďalej len „vyhláška č. 136/2009 Z.z.“).

Elektronická podateľňa ihneď po prijatí podania priradí elektronickému dokumentu časový údaj zodpovedajúci objektívnemu času prijatia dokumentu; technické a systémové prostriedky elektronickej podateľne zabezpečia jednoznačné a nezmeniteľné priradenie časového údajá prijatému elektronickému dokumentu a jeho ochranu pred modifikáciou alebo zničením (Príloha 1, časť I. A. c/, bod 2. vyhlášky č. 136/2009 Z.z.).

Podľa prílohy 1, časť I. B. vyhlášky č. 136/2009 Z.z. overenie a nasledujúce prijatie elektronického dokumentu elektronická podateľňa potvrdí 1. vydaním elektronickej potvrdenky v prípade jeho prijatia podľa časti A písm. a), a to najviac do 60 minút od zaradenia elektronického dokumentu do frontu overených prijatých dokumentov, na adresu odosielateľa prijatého elektronického dokumentu; ak nie je možné elektronickej potvrdenku doručiť, elektronická podateľňa vykoná aj ďalšie pokusy o doručenie, 2. vydaním písomného potvrdenia doručiteľovi nosiča údajov s prijatým elektronickým dokumentom, ktorému súčasne tento údajový nosič vráti.

Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu – i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu. V prípade podania urobeného elektronickejmi prostriedkami podpísaného zaručeným elektronickejmi podpisom elektronická podateľňa automaticky vygeneruje potvrdenku s presným časom prijatia podania a túto elektronickejmi odošle odosielateľovi (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 147/2013 a sp. zn. 2 Sži 3/2012). Zaručený elektronickejmi podpis má rovnaké dôsledky ako podpis na prvopise a podanie, ktoré je opatrené zaručeným elektronickejmi podpisom má účinky podania prvopisu.

Rozsudok súdu prvého stupňa prevzal právny zástupca vedľajšieho účastníka 13. novembra 2012 (č.l. 161 spisu). Lehota na podanie odvolania vedľajšieho účastníkovi skončila po uplynutí 15 dní odo dňa prevzatia napadnutého rozsudku, teda 28. novembra 2012, ktorý pripadol na stredu, preto v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. bol posledným dňom, kedy vedľajší účastník mohol odvolanie podať.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade bolo odvolanie vedľajším účastníkom podané elektronickejmi prostriedkami so zaručeným elektronickejmi podpisom do elektronickej podateľne v súlade s ustanoveniami § 42 ods. 1 O.s.p. a § 29 ods. 1 zákona č. 215/2002 Z.z. dňa 28. novembra 2012 a je evidované pod číslom 0903115012.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že vedľajší účastník podal odvolanie 29. novembra 2012. Tento jeho záver je však v rozpore s obsahom spisu, najmä s potvrdeniami, ktoré sú pripojené k elektronickejmu podaniu a s potvrdeniami, ktoré predložil dovolateľ. Z tzv. potvrdenky o prijatí elektronického podania a potvrdenky o platnosti podpisu po úplnom overení totiž nesporne vyplýva, že 28. novembra 2012 bolo vedľajším

účastníkom podané odvolanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ako i že zo systému elektronickej podateľne boli v uvedený deň vygenerované i spomínané potvrdenia. Tieto skutočnosti preukazujú, že vedľajší účastník podal odvolanie včas, v posledný deň zákonnej odvolacej lehoty. Nesprávne preto odvolací súd odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka, hoci na to neboli splnené podmienky. Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom a konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková